

Manuscris**Tropar**

O, Doamne, mai poți?
Pentru sine oricine,
doar Tu pentru toți!

Ninge

Au trecut sărbătorile iernii...
despodobiți ca pomii de Crăciun,
lăsăm colindele să se întoarcă
în cer – printre norii de tuci –
și nu-i nimeni pe străzi,
iar în parc, troienite,
statuile par uriașe năluci.

Doar o bătrână insomniacă,
mai subțire decât aburul lacrimii,
încă de cum se luminează,
hrănește porumbeii orașului
cu fărâme din pâinea ei,
cea mult prea neagră
și tot mai puțină.

Unduind

Ca să ai măsura
timpului, prefă-l în nisip
și dă-l clepsidrei,
să-i curgă povara,
când, tic-tac,
unduind,
caravanele trec
peste dune-milenii,
în eterna Sahara.

Când pleci

Suflete,
plinul timpului,
când pleci,
lasă-i omului aripi,
să zboare,
doar tu știi că,
de pildă,
în lumea proverbelor,
sacul gol
nu stă în picioare.

Și astăzi

Copil fără astâmpăr
și astăzi ard,
cățărât pe pereții
casei bunicilor,
în fotografii
împrejmuite cu rame
înalte,
de unde fugi în lume
mai greu, decât
ai sări peste gard.

U-iu-iu!...

U-iu-iu!...
zvon de nunți,
cu miri
de toate zodiile,
grei de semințe
ca rodiile.

Dialog

„A fi
sau a nu fi –
aceasta-i întrebarea”,
cu un posibil
răspuns:
„A fost odată,
ca niciodată,
că de n-ar fi,
nu s-ar povesti.”

Electorală

Lume, lume!...
vine cirul,
se pregătesc arenele,
urnele,
iar ofertele
celor politici,
cât cămilele,
stau gata să treacă
prin urechea acului
cu care
își câmpesc alegătorii
zilele.

Fântâna

Un fântânar
(torționar?)
bate pământul
cu nua de alun,
virgină (deci fără
nici o alună),
ca să spună
unde se ascunde
apa aceea, sută
la sută, neînceptă.

Golul

*Cu gândul
la Tudor Arghezi*

Folosul
cu olul
de lut
este golul
care
între pereții lui
a încăput.

Vârste

În pașapoarte
cu numele sfinților,
trecem –
de la un capăt până
la celălalt –
prin vârstele de mușcat
ale dinților:
de lapte,
de minte,
de lână.

Diplomație

Abil
ca o sabie,
care aduce
aminte,
cu tăiș diavolesc,
de măcel,
iar de pace,
cu mâner
în formă de cruce.

Constantin DONEA